

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.397/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízás díj megfizetése iránti indult közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (14. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott végzés:	Győri Törvényszék 5.K.700.151/2025/13. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 32.000 (harminckettőezer) forint másodfokú perkoltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. január 1. és 2024. november 10. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete település1, település2, település3, település4 települések voltak. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzet összevonásával KMCS hozott létre. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldések, elővezetések, átkísérések, kísérorri feladatok, rendezvénybiztosítás stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra 1.294.775 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában, a peresített időszak utolsó hónapjára annak 50%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 1.294.775 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. közötti időszak vonatkozásában rögzítette, hogy az alperes nem vitatta a felperes által csatolt kimutatás adatait, következésképp nem volt vitás a felek között, hogy a felperes munkáltatói utasításra, a munkaköri leírása alapján ellátott a körzeti megbízotti működési körzetén, illetve a körzeti megbízotti csoportján kívül is járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK küldéseket, elővezetéseket, átkíséréseket és a kísérorri beosztás egyes feladatait, valamint rendezvénybiztosításokat. Ugyanakkor a következetes kúriai gyakorlat értelmében a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól; a körzeti megbízott csak járőrvezetői feladatot láthat el, beosztott járőrrel közösen, és azt is csupán a körzeti megbízotti körzetén belül. Amennyiben a körzeti megbízott a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 24. pontjában foglaltaktól eltérően végez járőrfeladatokat, azzal a körzeti megbízotti beosztásától eltérő feladatellátást valósít meg, ami a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosít.

[4] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával összefüggésben megállapította, hogy a felperes a körzeti megbízotti területén kívül járőrfeladatokat látott el, melyek többletfeladatként értékelendők, így a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok ellátása egymástól elválik, e beosztásokat a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi

feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) külön nevesíti, a részfeladatok esetleges átfedései ellenére.

[5] A Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követő időszakban nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálat teljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával -, az elvárható szakértelemmel és gondossággal pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. Ily módon a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő rendelkezés nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízás rendelkezéseivel. Ennek tükrében megállapította, hogy a felperes a 2023. február 1-jét követő időszakban is rendszeresen jelentős többletmunkát végezve látott el többlettevékenységet. A keresetben érvényesített megbízási díj mértékét az ellátott többletfeladatokkal arányban állónak értékelte.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Érvélése szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében foglaltak téves értelmezésével, jogszabálysértő módon hozta meg döntését. A felperes a működési körzetén kívüli járőri jellegű feladatokat nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozóan látta el a KMB Szabályzat 21. és 24. pontja alapján. A járőrrel közös szolgálat a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 50-63. pontjában meghatározott rendészeti feladatok közé tartozik, amely jellemzően gépkocsizó vagy gyalogos járőrözéssel valósul meg és nem korlátozódik a körzeti megbízotti működési körzetre. A járőrözés nem kizárólag a járőrszolgálati beosztást betöltő feladata, hanem minden közterületi szolgálatot ellátó állományi tagé. A körzeti megbízott a szolgálat teljesítési idejének legalább 70%-ban köteles a közterületi tevékenység ellátására, ezért az általa végzett járőri feladat az alaptevékenységébe tartozik. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69-70. §-ai, 67. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozással kifejtette, hogy a körzeti megbízotti és a járőrszolgálati forma közötti különbség az ellátandó feladatokra vonatkozik és a szolgálati formák közötti átjárhatóság is biztosított. A felperes feladatait a KMB Szabályzat nem rögzíti teljeskörűen, a munkaköri leírásában szereplő további feladatokat (például járőrözés, TIK küldések) a rendvédelmi szerv teljes illetékességi területén végzi járőrszolgálati formában. A rendvédelmi szerv működési specialitása, hogy egyes feladatok akár minden alapfeladatot ellátó szolgálati beosztás munkaköri leírásában megjelennek. A körzeti megbízotti, működési körzetben teljesített feladatok ellentételezése a beosztási pótlékkal, az azon felüli egyéb, a munkaköri leírásban meghatározott további szolgálati feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése pedig a Hszt. 157. § (1) bekezdés szerinti hivatásos pótlékkal történik.

[7] Téves továbbá a megbízási díj összecszerűségére vonatkozó ítéleti megállapítás is. A kimutatás szerint a peresített időszakra vetített 71 szolgálati alkalom átlagosan havi 1,8 teljes szolgálati alkalmat tett ki, továbbá a többletfeladatok végrehajtása a normál, 12 órás szolgálat teljesítési időben történt, azaz túlszolgálatot nem eredményezett. A körzeti megbízotti feladatok ellátása nem szorult háttérbe, az ad hoc jellegű feladatellátások valódi többletterhelést nem okoztak. A felperes által eseti jelleggel ellátott feladatok nem jelentettek többletterhelést, ezért a megbízási díj minimumára (50%) sem jogosult.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak indokaival egyetértve – az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 32.000 forintban jelölte meg.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés megalapozatlan.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság e körben figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértékét vitatta, de kizárólag a jogalapi vitatáson keresztül, arra hivatkozással, hogy a felperes a minimum mértékű megbízási díjra sem jogosult. Fellebbezésében a mérlegelés jogellenességére vonatkozó szempontokat nem jelölt, így e körben a másodfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[11] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az

alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. A másodfokú bíróság ezen túlmenően rámutat, a felperes körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok és az azokat meghaladó feladatok vizsgálatát a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult. (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[12] Az, hogy a Szolgálati Szabályzat 70. § rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartozóak. A Szolgálati Szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetén a KMB Szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltakból sem következik az, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A Szolgálati Szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati előjárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz konkrét, eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje. Ilyen törekvés a jogszabály szövegéből (azon belül „a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógenssek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[13] A másodfokú bíróság a KMB Szabályzat módosításával összefüggő jogi álláspontját is osztotta az elsőfokú bíróságnak. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére, még akkor is, ha maga sem vitatta, hogy a két munkakör nem teljesen feleltethető meg egymásnak. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Amennyiben viszont a bíróság a módosított KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt-nek a besorolása (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen

kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásnak vizsgálatában a körzeti megbízotti csoportkörzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Ily módon az elsőfokú bíróság a KMB Szabályzat módosítása utáni időszakra is megalapozottan állapította a meg a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[14] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért 2023. február 1. és 2024. november 10. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1-jén elfogadott módosítása értelmében a megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-nak a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges. Fellebbezésében a járőri feladat ellátás mértékét és annak rendszerességét nem tett vitássá, álláspontja szerint a felperest az általa igényelt juttatás a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg. E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvénymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének perbeli időszakban hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis a vitatott időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztáshoz tartozó többletfeladat ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett, melyre figyelemmel az alperes 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatos értelmezését nem tekintette relevánsnak. A másodfokú bíróság ezen elsőfokú ítéleti állásponttal is egyetértett. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; a speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges szolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek.

[15] Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többletszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit. Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett rendszeresen végzett egyéb feladatokat, miért tekintette jelentős többletmunkavégzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy figyelemmel volt arra, hogy a felperes a peresített időszakban

nem eseti jelleggel végzett járőrtevékenységet és rendszeresen ellátott egyéb feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül; az pedig nem lehet tényállási elem, hogy ezen többletfeladatokat a felperes nem a szolgálata teljesítési idején túl végezte. Ily módon az elsőfokú bíróság – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is megalapozott döntést hozott.

[16] Miután az elsőfokú bíróság a jogalap kérdésében helytállóan döntött, az fel sem merülhetett, hogy a felperes – az alperes fellebbezési hivatkozása szerint – megbízási díjra ne lenne jogosult. Az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ban (az utolsó hónapra annak 50%-ban) határozta meg; ezenfelül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015 (VI. 16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 100, illetőleg 50%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; így módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[17] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

[18] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, az ellenkérelem benyújtásának időpontjában hatályos 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgy értékhez (1.294.775 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest a Pp. 82. § (3) bekezdése – mely szerint a felszámítottnál magasabb összegű perköltség megállapítására nincs lehetőség – rendelkezéseire tekintettel megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 103.582 forint.

[20] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[21] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 11.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró